

GOŃCZY CHORWACKI

(*Posavki Gonič*)

Pochodzenie: Chorwacja.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 15.01.1973

Użytkowość: Dobry i wytrzymały pies gończy, o wysokim i donośnym głosie.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne.
sekcja 1.2. Średnie psy gończe.
Podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Rasa ta została zarejestrowana w FCI 8 kwietnia 1955 r. pod numerem 154, pod nazwą „Pies gończy z basenu Kras”. Aktualny wzorzec wprowadził kilka poprawek, a nazwa rasy została zmieniona na „Pies gończy z doliny Sawy”.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies mocny, średniej wielkości, harmonijnej budowy. Umaszczenie czerwone, pszeniczne lub żółte z białymi odmianami na głowie, wokół szyi, na przedpiersiu, dolnej części kończyn i końcu ogona. Temperament umiarkowanie żywy, zrównoważony.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość ciała musi być większa o 11 - 13 % od wysokości w kłębie.

GŁOWA:

Długa i wąska, długość głowy 20 - 24 cm.

Mózgoczaszka:

Czaszka: patrząc od przodu, czoło lekko wypukłe, patrząc z góry owalne i niezbyt szerokie. Bruzda czołowa zaznaczona, guz potyliczny wyrazisty.

Stop dostrzegalny, ale niezbyt mocno zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Kufa dość długa, równomiernie prostokątna, grzbiet nosa lekko wypukły.

Nos czarny lub ciemnokasztanowy, nozdrza szerokie.

Wargi średniej grubości, napięte, górna warga przykrywa dolną, kącik warg dobrze zamknięty, ciemno lub czarno pigmentowane.

Szczęki/uzębienie: zęby mocne, zgryz nożycowy, uzębienie kompletne.

Oczy duże, ciemne, z dobrze przylegającymi powiekami, spojrzenie żywe.

Uszy symetryczne, przylegające do policzków, gładkie, delikatne, z zaokrąglonymi końcami, sięgają do kącika warg.

SZYJA:

Wysklepiona, muskularna, średniej długości, ukośnie noszona. Skóra dobrze napięta.

TUŁÓW:

Grzbiet prosty, część krzyżowa długa, lędźwie średniej długości, szerokie, muskularne, mocne i dobrze związane z zadem.

Kłęb wyraźny.

Klatka piersiowa długa, szeroka i głęboka. Żebra wysklepione. Przedpiersie średniej szerokości, rękojeść mostka niewidoczna.

Zad muskularny, lekko zaokrąglony, średnio wysklepiony, guzy biodrowe lekko widoczne.

Brzuch podkasany, boki mało uwidocznione.

OGON:

Stanowi przedłużenie linii grzbietu, mocny u nasady, średniej długości, sięga do stawu skokowego, szablasto wygięty, pokryty bardzo gęstym włosiem, dłuższym na spodniej stronie.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie o mocnym kośćcu, oglądane od przodu średnio szeroko rozstawione, oglądane z boku skierowane lekko do przodu.

Łopatki skośne, długie, umięśnione, dobrze związane z klatką piersiową.

Ramię silne i muskularne.

Przedramię pionowe.

Łokcie ani odstające, ani zbyt mocno przylegające do klatki piersiowej.

Nadgarstek średnio zaznaczony.

Śródrezcze krótkie i bardzo lekko nachylone.

Łapy zwarte, raczej kocie niż zajęcze. Opuszki mocne i elastyczne. Pazury mocne, pożądane dobrze pigmentowane.

Kończyny tylne: patrząc z boku odstawione lekko do tyłu.

Udo średniej długości, szerokie, umięśnione.

Podudzie skośne, bardzo długie.

Staw skokowy silny.

Śródstopie pionowe, średniej długości. Wilcze pazury, jeżeli występują, muszą być usunięte.

Łapy takie same jak przednie.

RUCH:

Chody bardzo płynne, umiarkowanie żywe.

SKÓRA:

Elastyczna, napięta, nie tworzy fałd.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść długości 2 - 3 cm, sztywna, gęsta, gładka. Brzuch dobrze owłosiony. Na spodniej stronie klatki piersiowej, tylnej powierzchni ud i na spodniej stronie ogona włos jest dłuższy.

Umaszczenie pszeniczno-czerwone we wszystkich możliwych kombinacjach. Nigdy nie może być jednak kasztanowe lub czekoladowe. Na głowie występuje biała strzałka lub gwiazda. Zwykle białe znaczenia występują na szyi w formie kołnierza, często na podbrzuszu, na przedpiersiu, na bokach tułowia, na dolnych częściach kończyn i końcu ogona. Pożądaną jest, aby białe znaczenia występowały na wszystkich wymienionych partiach ciała, ale w żadnym wypadku nie mogą pokrywać całego ciała.

WYMIARY:

Wysokość w kłębie: od 46 do 58 cm.

Pożądana wysokość dla psów 50 cm, dla suk 48 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od stopnia ich nasilenia.

- ślady depigmentacji nosa,
- brak proporcji między wysokością w kłębie a długością ciała,
- wystające guzy biodrowe,
- beczkowata klatka piersiowa,
- zbyt wysoko osadzone ogon,
- kończyny tylne podstawione lub zbyt odstawione do tyłu,
- zbyt ukośnie ustawione śródreżca lub śródstopia,
- skośnie ustawione przedramię,
- odstające łokcie.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- niewłaściwa wysokość w kłębie,
- zbyt mocna lub spiczasta kufa,
- bardzo krótkie lub stojące uszy, osadzone zbyt wysoko lub zbyt nisko,
- oczy różnobarwne,
- zbyt długi włos,
- ogon haczykowany lub skręcony na bok,
- długie włosy (frędzle) na ogonie,
- każde inne niż białe znaczenia, zwłaszcza szare lub czarne,
- przodozgryz lub tyłozgryz.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w mosznie.